

Når lukkede adoptioner bliver åbne

Interviews med
Richard Lee, Adam Pertman,
David Brodzinsky og Lucie Bourdeau

Lukkede, anonyme adoptioner

Der er en lang tradition for lukkede eller anonyme adoptioner.

I Danmark har vi kaldt det for anonyme adoptioner, men på konferencen i Canada talte man om "lukkede" og "åbne" adoptioner.

Måske er "anonym" et mere positivt ord end "lukket", men måske kommer vi sandheden nærmere ved at tale om åbne og lukkede adoptioner.

Hvilken funktion tjener de anonyme/lukkede adoptioner?

Beskytter de den biologiske mor (og familie) mod skam og udstødelse?

Beskytter de den adopterede mod at blive hjemsøgt af personer fra fortiden?

Beskytter de adoptivforældrene mod et kompliceret "dobbelt" forældreskab?

Beskytter de samfundet og kernefamilien som entydig institution?

Når lukkede adoptioner bliver åbne

- På individplan er der en del adoptioner, der i disse år transformerer sig fra lukkede til åbne, fordi parterne søger det.
- Moderne teknologi – sociale medier og genteknologi – betyder, at det er blevet lettere at finde ukendte familiemedlemmer.
- Der er en holdningsændring på vej, som betyder, at måske vil flere adoptioner i fremtiden være præget af større åbenhed – også fra starten.

Hvad betyder disse ting for adoptionslandskabet nu og i fremtiden?

Richard Lee

Adoptionsforsker fra USA.

Richard Lee er professor i psykologi ved University of Minnesota.

Chefredaktør af det videnskabelige tidsskrift *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*.

Forsker i adopterede fra Sydkorea til amerikanske hvide familier og i brug af gen-tests til at finde information om biologisk familie.

Richard Lee har asiatisk baggrund, men er ikke selv adopteret.

Adam Pertman

Journalist, forfatter og adoptivfar fra USA.

Adam Pertman er direktør for Evan B. Donaldson Adoption Institute, medredaktør af tidsskriftet *Adoption Quarterly* og forfatter til bogen *Adoption Nation*.

Han har været senior journalist på *The Boston Globe*, og blev nomineret til den prestigefyldte Pulitzer Prize for sine artikler om adoption.

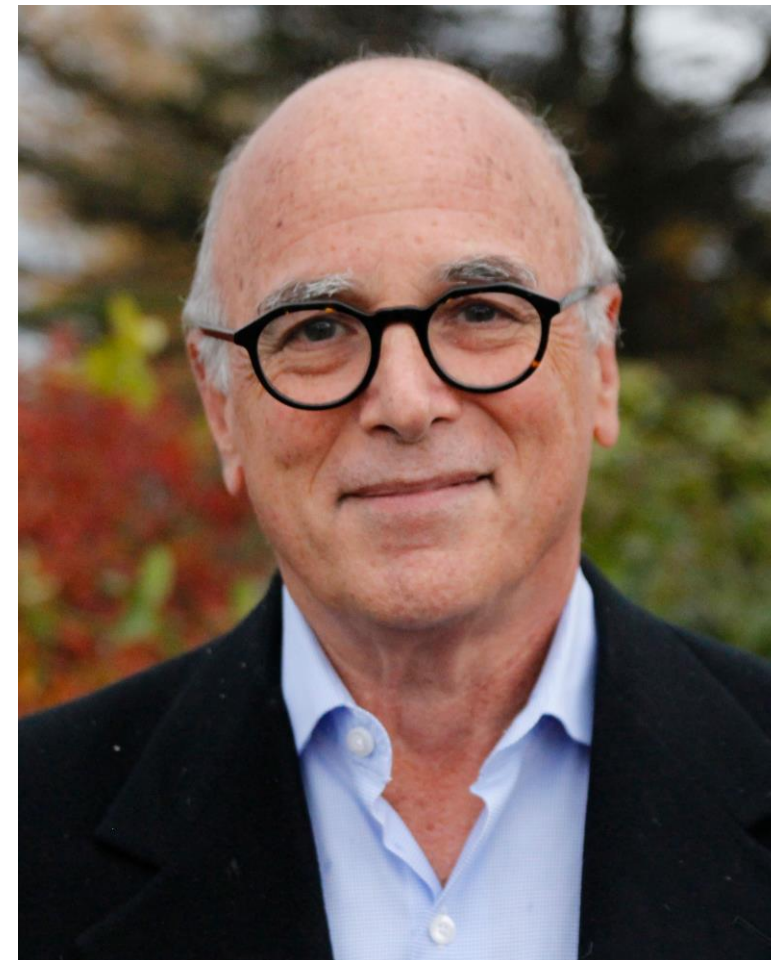

David Brodzinsky

David Brodzinsky er PhD og Professor Emeritus ved Rutgers University, USA.

Desuden er han privatpraktiserende psykolog med speciale i adoptioner.

adoption
& samfund

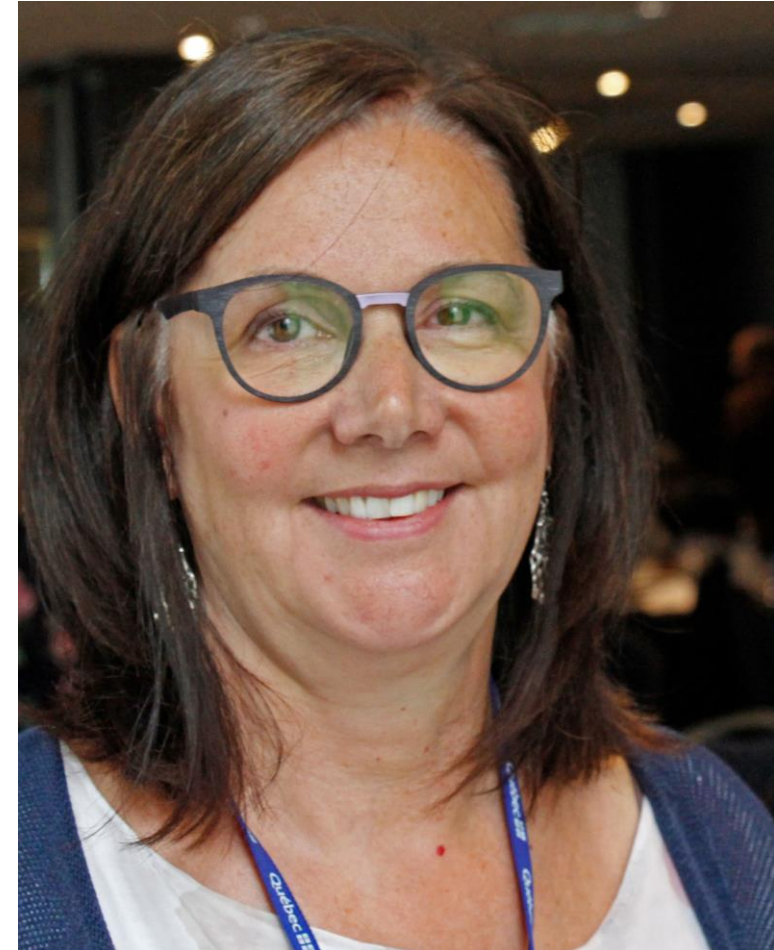

Lucie Bourdeau

Lucie Bourdeau er psykolog, kunstterapeut og forfatter.

Hun har udgivet bogen *Les retrouvailles en adoption, une quête de soi* – om søgning og genforening i adoption. (Genforeninger i adoptioner – en søgen efter sig selv)

Lucie Bourdeau er selv både adopteret og adoptant.

Richard Lee:

I hvis interesse er de lukkede adoptioner?

- Argumentet for lukkede adoptioner har været, at de er i barnets interesse.
- Men måske er de snarere i statens og samfundets interesse, i de formidlende organisationers og adoptivforældrenes interesse.
- Nogle adoptivforældre vælger international adoption, fordi de gerne vil undgå at skulle have kontakt med den oprindelige familie, og på grund af den fysiske afstand i international adoption føler de sig mere sikre på, at det reelt er en lukket adoption.

Adam Pertman:

Fra hemmeligholdelse til åbenhed

- Udviklingen i retning af åbne adoptioner er langt overvejende af det gode.
- Pertman taler ikke bare om lukkede eller anonyme adoptioner, men om en kultur af hemmeligholdelse og løgn.
- Man holder ting hemmelige, som man skammer sig over og gerne vil skjule, og derfor er det ødelæggende for relationerne i adoption, hvis man holder dem hemmelige og lyver om dem.
- Hemmeligholdelse har gjort mødre til fødemaskiner og børn til bastarder, og værdien af at gøre adoption mere åben er enorm.

Hemmeligholdelsens skyggeside

En alvorligere skyggeside af hemmeligholdelseskulturen er, at det åbner mulighed for at skjule de virkelige forhold omkring barnet og oplysninger om dets fortid, når det ses som en naturlig ting, at forbindelsen til fortiden kappes, og myndighederne i oprindelseslandet ikke behøver at forvente, at hverken myndigheder eller enkeltpersoner fra modtagerlandet kan finde på vende tilbage og stille spørgsmål til omstændighederne omkring adoptionen.

Richard Lee:

Lukkede adoptioner er på vej til at forsvinde

- Lukkede adoptioner er på mange måder ved at være et fænomen på vej ud p.g.a. de teknologiske fremskridt.
- Efterhånden som DNA-tests bliver mere almindelige, skrumper de lukkede adoptioner. Med lidt ihærdighed kan man ofte i sin research bevæge sig fra fjernere relaterede – en grand-grand-fætter - til de tættere relaterede og til sidst finde de nærmest beslægtede familiemedlemmer. Og så er adoptionen jo ikke længere lukket.
- Alle parter har i en vis udstrækning mulighed for at bestemme, hvor meget kontakt de vil have, og det giver de adopterede lidt mere (følelse af) kontrol over egen historie. Det ændrer hele oplevelsen af, hvad en adoption er.

David Brodzinsky:

Lukkede adoptioner bliver åbne

- Med lukkede adoptioner forventede adoptivforældre ikke, at de behøvede at forholde sig til den oprindelige familie eller andre fra barnets fortid.
- Men med sociale medier, hvor også børn og teenagere er online, hviler den forventning på et skrøbeligt grundlag.
- Også oprindelige mødre leder somme tider efter deres børn på sociale medier.

Richard Lee:

Også biologiske familier bruger genteknologi

- Lukkede adoptioner er på vej ud p.g.a. de teknologiske fremskridt.
- Efterhånden som DNA-tests bliver mere almindelige, skrumper de hemmelige adoptioner. Med lidt ihærdighed kan man ofte bevæge sig fra fjernere relaterede – en grand-grand-fætter - til de tættere relaterede.
- Det er en af grundene til, at vi skal til at tænke på adoptioner som ikke lukkede.
- Det er en af opgaverne for de formidlende organisationer at oplyse alle parter i adoptionstrekanten om, at det er en mulighed i fremtiden, at man bliver fundet og kontaktet.

Søgning af rødder på tværs af grænser

- Fagpersonerne i denne præsentation taler i høj grad ud fra nordamerikanske erfaringer.
- Ikke alle lande har samme udbredte brug af genteknologi som USA.
- Det er naturligvis vanskeligere at søge rødder på tværs af grænser.
- Men selv for hittebørn lykkes det somme tider at spore deres rødder.
- Der hersker særlige forhold nogle lande, f. eks. Kina, bl.a. fordi de ikke er på de samme sociale medier som resten af verden, men har deres egne, bl.a. WeChat. Der er stærk kontrol med borgerne – også digitalt – så man er muligvis afhængig af, at styret accepterer åbenhed i adoption, hvis man vil finde familiemedlemmer i Kina. Derimod er der næppe tvivl om, at Kina har de teknologiske muskler til at finde biologiske forældre, hvis de ønsker det.

Lucie Bourdeau:

Hvordan forbereder man sig på søgning?

- Man skal være klar til at blive konfronteret med angst, f.eks. angst for den virkelighed, man kommer til at møde, og angst for et "nej".
- Man skal være forberedt på forskellige scenarier.
- Man skal tænke over sine forventninger – og ikke have for høje forventninger.
- Man skal lære den anden persons (den biologiske mors) virkelighed at kende.
- Man skal kende sig selv, og forstå hvordan adoptionen har påvirket én, men også forstå, hvordan den har påvirket den biologiske mor.
- Nogle adopterede føler vrede mod, og den biologiske mor, og så skal man arbejde med sin vrede.
- Vær åben og hav realistiske forventninger!

David Brodzinsky:

Vær åben og undgå fastlåste forestillinger

- Brodzinsky anbefaler, at man gør sig klart, hvad motivet er, og hvad man forventer.
- Vær opmærksom på kulturelle forskelle – og respekter dem.
- Fortæl fra starten, at I ikke ønsker at bryde ind i den oprindelige families liv mod deres vilje.
- Tænk på den anden parts (den biologiske families) følelser.
- Åbne adoptioner har ikke en fast skabelon, men kan have alle mulige former, og det er ikke sikkert at begge parter har de samme ønsker til åbenhed – og til fortsat kontakt.

David Brodzinsky:

Kommunikativ åbenhed er det vigtigste

- Brodzinsky skelner mellem strukturel (konkret) åbenhed og kommunikativ åbenhed.
- Den kommunikative åbenhed, dvs. evnen til at dele tanker og følelser er vigtig for sunde familierelationer. Det handler ikke kun om at dele informationer.
- I nogle tilfælde er det ikke muligt at finde den oprindelige familie, men så er det ekstra vigtigt at kunne tale om det.
- Man kan finde alternativer: besøge sit oprindelsesland og få kendskab til bl.a. sin kulturelle oprindelse.
- Der er ikke en bestemt alder, hvor det er bedst at foretage tilbagerejse, men man skal gøre sig klart, hvilket formål rejsen har – og for hvis skyld den foretages.

Lucie Bourdeau:

Bedste tidspunkt: når den adopterede er parat

- Interessen for at rejse tilbage starter som regel, når man er teenager, men det er ikke nødvendigvis det bedste tidspunkt.
- Men hver person er forskellig.
- Det afgørende er ikke, hvor længe man har ventet, men hvor godt man er forberedt.
- Frygten for at "komme for sent" skal indgå i refleksionerne på linje med andre.
- Det sørgeligt er, hvis man venter for længe p.g.a. loyalitetskonflikt (at man ikke vil såre adoptivforældrene).

Lucie Bourdeau:

Søgning er at vinde magten over sit liv tilbage

- Søgningen tilhører den adopterede.
- Forældrene skal være der som støtte.
- Selve søgeprocessen er positiv og en måde at tage magten over sit liv tilbage, og derfor skal den adopterede selv gøre det.
- Forældrene skal hjælpe med de nødvendige informationer og moralsk støtte.

